

מישק

ות השבוע

הערב היא יצדקים כיר ויה מילוק היא הדרך עבדו מוסר של חברת העברי גם נבדל יכולים ת הנאמנה מסוים לכבר של אביב של ציורף כיר לא ולך אל ית — אין הישוב אר שים מנס האסותיקאי יסר ולמדו שנוסדו עבור מסר לידים פרי הנסיון של אי שחלף מאות אלפי ביחס יעד עבודות של אנדרות אינו צודק ואת לעתיד למה תנותק יתמנות נר לית וקשרים אם ציבור מלאכה ותע אשראי שהצי ריבנים למלא יה לא תימם החברתיים

המשקית העבורית: להתקדם בהתמדה ברכישת שוק החמאה, כמקור אדיר להרחבת ענה נידול הבקר במשק העבד ריו רכישה בהרעה, במאמצים בלתי פוסקים. אל נשלים עם נסיגה או "עציר הדיבסקום" אפילו שנה אחת. מנסו מנו, מיכסות עונתיות לאימפורט, תסו כה לאוסית, הוולת הייצור ע"י שו" טו תייצור חדשות, הוולת התיווך והארגון והנדלת ההוסף. בכל אלה עליו נו לנקוט כדי לרכוש את השוק יקר הערף הזה.

אין זו שאלת החמאה בלבד אלא שאלת העמוד התיכון של החקלאות, שיהדותו וחוסנו מתוכרים אל ענפי החקלאות ותעשייה רבים, וביניהם גם העשיות השמנים (ובל התעשיות המסד העפיה ממנה), הפרדסנות, ויצור הכי ער ועוד.

בחדשים האלה ישנה ירידה קלה (2-3 אחוזים) בייצור החלב, לעומת החדשים המקבילים דאשתקד. אין ספק שירידה זו תחלוף מהר, והנידול יוסף להימשך. תצרוכת החלב ותוצי רותיהחלב היא פעוטה בישוב, לא רק בעיר, אלא גם במשק החקלאי עצמו, וזו מוכרחה לנדול. התקפה המתמדת על שוק החמאה (אין פירוש הדבר על המתפרנסים ממנו) בעורה עבדית מתאימה תועיל להחיש את נידול העי נה, שהוא כה חיוני למשקנו.

"דרישתנו היא, איפוא, יחס שוה ושוויון זכויות לכל צורות המשק. יועמי דו נא הקואופרטיבים (ההרשתים) — המעתיק) במצב שוה עם התעשייה בכל הנוגע לתנאי עבודה, מימון, שיווק וכו' וייקבע אז מהלך ההתפתחות עצמו איזו משתי צורות הארגון התעשייתית היא הכלי יותר מבחינה משקית ומבחינת היכולת לשמש גורם לפיתוח הארץ ובנינה"

הדרישה היא, כמובן, למסודות הל- אומיים שמהם יש לדרוש יחס צודק. לכאורה, ניסוח הגון שהיינו יכולים להצטרף אליו, אבל מדוע באו משפטים אלה בסופו של מאמר מקורו על התע שיה בקואופרטיבים (ירחון), "התעשייה" של התאחדות בעלי התעשייה, גליון ספטמבר-אוקטובר), ומדוע מסייפה המערכת אחרי משפטים מסיימים אלה עוד קטרוג אוילי על התעשייה בקיבוצים. "עוד יותר חמורה משאלת הקואר פרטיבים היצרניים היא הפעולה התע שיויתית בקבוצים בכפרים. "מפעל קבוצי" אינו משלם שכר דירה (הא-

5575 002

סחר חוץ ב-1 השנה

בחודש ספטמבר היה האימפורט 833,269 לירות (1,185,521 בספטמבר הקודם), שהם בשלושים אחוזים פחות מבספטמבר אשתקד. האקספורט — 126,363 לירה (140,238 בספטמבר הקודם).

בתשעת חדשי ינואר-ספטמבר היה האימפורט 9,559,541 לירה, לעומת 11,799,367 לירה בתקופה המקבילה אשתקד. האקספורט 3,616,013 לירה לעומת 4,203,822 לירה בתקופה המקבילה אשתקד.

ידידת האימפורט היא בכל הסעיפים ובכלל זה גם במזון. הירידה באקספורט אינה חלה על תוצרת התעשייה, שבת יוש עליה, למעשה רק בתוצרת ים המלח. הנרעון במאון המסחרי הוא בתקופה הנסקרת נמוך מאשר בתקופה המקבילה אשתקד: 5,943,528 לעומת 7,595,545 לירה.

בראשית ספטמבר ובסחר המעבר אין ירידה גדולה כאשר באימפורט ובאקספורט. סחר המעבר היה 582 אלה לירה לעומת 824 אלה בתקופה המקבילה אשתקד. מעבר הנפט מעיראק גדל בתקופה הנסקרת: 1,607 אלה טון לעומת 1,461 אלה טון בתקופה המקבילה אשתקד.

באימפורט ירד חלקה של נרמניה במאוד. אשתקד היה חלקה קרוב לזה של אנגליה. השנה — 28,3 אחוזים לאנגליה, 13 אחוזים לנרמניה. חלקה של אנגליה באקספורט ירד. מ-54.8 אחוזים בינואר-ספטמבר אשתקד ל-47.7 בינואר-ספטמבר זה.

מה תרם הישוב

בשנת המאורעות?

מנהל המחלקה הסטטיסטית מ. שרר תוק אמר בהרצאתו במושב הועצה בלונדון, כי הישוב תרם בשנות-החמ"א ארבעות 700,000 לירה לקרנות עבור ריות-לאומיות.

בחשבון זה נכלל סך 180,000 ליר רה במניות של "אוצר ספעלי ים", האוצר איננו בגדר "קרן-תרומות", והור נו נתון במניות שהן רכושם של הקור נים, ובעתן תכניסנה גם דיווידנדה, אבל לפי דוח ההתנדבות והשאופה אלה קים מפעל ישובי ראויה המנבית לאור יצר מפעלי ים לעמוד בראש.

170,000 לירה תרמו חברי ההסי תדרות למפעלים הסטדרותיים: קרן חור סר העבודה 65,000 לירה, פדיון עבור דה א' 60,000 לירה, פדיון עבודה ב' 30,000 לירה, משען 15,000 לירה. לקרנות הלאומיות: לקרן קיימת לויש ראש 120,000 לירה, לקרן היסוד 95,000 לירה.

למפעלי המשבר ע"י הישוב כולו: לעזרה ובצרון 52,000 לירה, כופר היר שוב 70,000 לירה (ביום כבר עלה הסכום בהרבה). מלבד זה אסף "המיפדה האזרחי" 22,000 לירה.

פרימגו-לאמנטיה

זדר המאראקוב רשתוליה

דמה והבנינים נתנו להם ע"י הקרנות (הלאומיות). הפועלים אינם מסבלים שבר עבודה (הם עובדים בעד אוכל ומקום לינה) ועובדים יותר משמונה שעות ביום, המפעל אינו משלם שום מסים. בתנאים אלה יכולים המפעלים הקבוציים להוציא תוצרת במחירים נמוכים מאוד ולהתחרות קשה בתעשייה הפרטית."

זוהי הערת המערכת הבאה להצטרף אל הנאמר במאמר "על ההיאברעיה היצרנית" ולהוסיף עליו.

לא הכותב ולא המערכת טורחים להביא הוכחה בלשהי לדרושה. ויש לשאול את מנהלי התאחדות בעלי התעשייה, האחראים לשמנה (לא הבאנו ממנה אלא משפט אחד, בענין הקבוצים. עוד משפטים רבים כאלה ישנם ביחס להתחדות כולה ולאן דר- לא בעניני תעשייה), אם אמנם כונתם לטובת התעשייה:

(א) מדוע לא אמרו אף פעם, וגם לא במאמר זה או בהערת המערכת, שכור נחם הוא לשמור על מפעלי תעשייה מהתחרות שלא בתנאים שווים. מדוע לא אמרו שאין להם ולא כלום נגד מפעלים שיתופיים או קיבוציים הבאים להרוש בשדה הכור הנרחב של התע- שיה, שיש בו מקום לניומום להדש ול- חדש, מכלול להתחדות במפעלים קיר מים? הלא אין זה מקרה שהודעה כזאת לא נשמעה אף פעם מפי המקטד רנים.

(ב) מדוע מעלימים עושי הפוליטיקה של התאחדות בעלי התעשייה שבכל-מק- רה ומקרה שרצו בעלי תעשייה הסכמים או חנוים של אי-התחרות ואפילו של מכרה משותפתו של חלוקת השוק וכי דומה, השיגו זאת קל מאוד מאת המפעלים השיתופיים או הקיבוציים? למה הם מעלימים את העובדה החשי- בה הזאת?

(ג) מדוע אין תוקפי התעשייה השיי תופית והקיבוצית מזדעים אף פעם בפירוש, מהו מספר המפעלים האלה השנואים עליהם, המתחרים ממש עם מפעלים פרטיים, מי הם המתחרים, ומי מי סובלים בעלי התעשייה למעשה, אם מהתחרות? בינם לבין עצמם או מהתי הדות של קואופרטיבים וקיבוצים?

(ד) מדוע לא בדרו חכמי-משק אלה ולא פרסמו את שכר העבודה הנהוג בקואופרטיבים לנבי פועלים שכורים, כדי להוכיח שהוא נמוך מאשר במפי עלים מקבילים פרטיים? והלא ברוב המקרים היו מוצאים את ההיפוך ממה שהם אומרים וכותבים.

(ה) מדוע לא פרסמו אף פעם, מה היא "תוצרת התעשייה במחירים נמוך כיום מאוד המתחרים קשה בתעשייה הפרטית" שמצאות אצל הקיבוצים?

הרו"ח למוסדות סם בימי על התנו באותה ש רה, מקיף תופיות, לא לפ ו (ביות). וד לידועות פית באר-

236 אנו 115 יהו רשומות מתוך הק מהערביים

חבריות רות, בנס לוחים, בו חיובות ל

נידול לא היה חיטול עם ב-658 א 3,210,000

סכום רטיבים, א קים-כקו ב-30 אלו ב-658 א נות הועב פקדונות דות העור רבית יתה מלבד פים זרוב אפ"ב לק הנסקרת ו יותר מאש רעות עוג

נמשכים התנועה ו שם האנו דים שלו מצע עם